

Ти управляваш себе си, аз управлявам себе си

По дефиниция, при отсъствие на „авторитет“ никой не би имал властта или правото да обявява: „Това е начинът, по който нещата трябва да бъдат направени“. Обаче това е единственият шаблон на мислене, който повечето от авторитаристите изобщо приемат. Онези, които разбират, че нямат нито способността, нито правото да управляват цялото човечество, не мислят за някакъв генерален план за човешката раса. Вместо това те мислят за единственото нещо, което могат наистина да управляват: своите собствени действия. Те мислят така: „Какво бих направил за това?“, вместо „Какво бих помолил господаря да направи за това?“. Те не са толкова арогантни или заблудени да мислят, че имат правото или способността да направят избор за цялото човечество. Те правят своя собствен избор и приемат неизбежната реалност, в която другите хора ще направят различен избор.

На практика е абсурдно да очакваш, че една система с централизирано управление, в която една шепа политици с ограничени разбирания и опит излиза с генерален план, а след това го налага насилствено на всички останали хора, би функционира по-добре от сравняването и комбинирането на знания, изобретателност и умения на стотици милиони индивиди чрез мрежа на взаимна доброволна търговия и сътрудничество. Няма значение каква е целта – производство на храни, строителство на пътища, защита от агресори или каквото и да било друго – идеята, която идва от „хаоса“ на милиони хора, опитващи различни изобретения и решения, винаги ще бъде по-добра от идеите, които ще се родят в главите на една шепа политици. Това е особено ясно, като се има пред вид факта, че докато политиките налагат своите идеи на всеки чрез „закона“, дори и да са

калпави идеи, които не се харесват на никой друг човек, идеите на свободния пазар трябва да са достатъчно добри, че другите хора *доброволно* да ги подкрепят.

Въпреки удивителния напредък, постигнат вече чрез относително свободна, „анархистична“ търговия и взаимно сътрудничество, мисълта за хора, които съществуват, без всички те да бъдат управлявани и регулирани от някакъв генерален план, е все още непонятна за повечето етатиристи. Повечето етатиристи изобщо дори не са и започвали да размишляват за възможността наистина да командват своя *собствен* живот. Всичко, свързано със съвременното авторитарно общество, учи хората да бъдат лоялни поданици на една система за управление, вместо да учи хората кои или какви трябва да бъдат: суверенни същества, разрешаващи сами проблемите си, общуващи с другите хора като с равни и, преди всичко, отговорни пред своята собствена съвест. За повечето хора идеята за свят, в който *те* са хората, които трябва да решават проблеми, да уреждат спорове, да помагат на онези, които се нуждаят от помощ, да защитават себе си и други хора, без да имат възможност да се обърнат към някакъв всемогъщ „авторитет“, е напълно чужда и ужасяваща идея. Те обичат да защитават авторитарните решения, но в действителност дори не желаят да командват *себе* си, а още по-малко да бъдат персонално отговорни за това да накарат обществото да функционира. И тяхната вяра в „авторитета“ е онова, което те използват, за да избягат от тази отговорност и да избегнат реалностите на живота.

Животът на едно животно в клетка е много пъти по-лесен от живота сред дивата природа. По подобен начин, животът на един немислещ човек-роб може да бъде по-предсказуем и да се усеща по-безопасен от един живот с отговорности. Но точно както животът сред дивата природа

прави животните по-силни, по-умни и далеч по-способни да се грижат за себе си, освобождаването от мита за „авторитета“ ще накара човешките същества да станат по-умни, по-творчески, по-състрадателни и по-морални. Това не означава, че всички хора без вярата във „Властта“ ще станат по-мъдри, по-сърдечни и по-щедри. Но ако милиони индивиди разберат, че лично от всеки от тях зависи това светът да се направи по-добро място – вместо просто покорно да играят ролята на придатък към генералния план на някой друг, като плачат пред „Властта“ да поправи всичко – това ще отприщи човешките творчески способности, изобретателност и сътрудничество, отвъд границите, които повечето хора биха могли да си представят.